

НЕПЕНТЕСА (делвичката) или *капанчето* расте въ топливѣ страни. Родината на непентеситѣ сж топливѣ и влажни девствени лесеве извъ островитѣ на Индийския океанъ — отъ Мадагаскаръ и Цейлонъ до Борнео, Ява, Нова-Гвинея и Нова-Каледония. До сега сж открити 30—40 видове. Едни сж нискостеблени, тревисти, а други се извиватъ на стотици метра височина и, подобно на **лианитѣ** (увивни тропични растения), се спускатъ извъ високо надъ блатата и рѣкитѣ, причаквайки своитѣ жертви — насѣкомитѣ.

Делвички (непентеси) сж пренесени отъ хората и въ европейскитѣ градини (оранжерии). Тукъ тѣ представляватъ най-интереснитѣ зрелища, кждето се трупатъ много любопитни посетители. И действително, интересно е устройството на **делвичката** (непентеса), (гледай картина № 5).

Отъ дългитѣ имъ увивни стебла увисватъ въ въздуха чудно измѣнени листа. Даже опитния зритель на пръвъ погледъ не би ги взелъ за листа. Такъвъ видоизмѣненъ листъ започва съ широка, дълга, лентовидна дръжка. Къмъ края си тази дръжка се силно разширява, подвива се и образува една истинска делвичка (кана за вода). Приликата на тази делвичка съ кана за вода се усилва още по-вече съ присѣтствието на едно похлупаче — зелено листче — похлупаче на каната. Това зелено листче — похлупаче, е самата петурка на чудно измѣнения листъ.

Тѣзи делвички (канички), увиснали въ въздуха, се лесно забелязватъ отдалече. Въ много непентеситѣ сж пѣстри — разнооблагрени, а въ други сж бѣли, даже прозрачни, като чистъ порцеланъ. Голѣмината на делвичката е различна — отъ нѣколко сантиметра до 50—60 см. на дължина. Делвичкитѣ сж сжщински капани за улавяне на мухи, бубулечки, мравки, а въ много случаи и на дребни птички.

Имало е случаи, когато жертва на тѣзи капани сж ставали и по-голѣми животни, като мишки и др. четириноги.

Улавянето на насѣкомитѣ въ капанчетата става по единъ подълъ — коваренъ начинъ.

Най-напредъ мухитѣ и др. насѣкоми се приви-